

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1954 No. 68

A. TITEL

Protocol inzake de uitoefening van de strafrechtspraak over de strijdkrachten van de Verenigde Naties in Japan, met Bijlage en Proces-verbaal; Tokio, 26 October 1953

B. TEKST

De Engelse tekst van Protocol, Bijlage en Proces-verbaal luidt:

**PROTOCOL ON THE EXERCISE OF CRIMINAL JURISDICTION
OVER UNITED NATIONS FORCES IN JAPAN**

Whereas the Protocol to amend Article XVII, pertaining to the exercise of criminal jurisdiction over the United States forces in Japan, of the Administrative Agreement between the Governments of Japan and the United States of America is to come into force on October 29, 1953; and

Whereas the Government of Japan is ready to meet the desire of the Governments concerned for similar provisions governing the exercise of criminal jurisdiction over their United Nations forces in Japan;

Therefore, the Parties to this Protocol have agreed as follows:

1. The exercise of criminal jurisdiction (including disciplinary jurisdiction) over the United Nations forces in Japan shall be governed by the provisions set forth in the Annex to this Protocol.

The provisions set forth in the Annex shall be integrated into a general agreement regarding the status of the United Nations forces in Japan when such agreement is concluded.

2. This Protocol shall be signed by the Governments of Japan, the United States of America acting as the Unified Command, and any State which has sent forces to Korea pursuant to the United Nations Security Council resolutions of June 25, June 27 and July 7, 1950, and the United Nations General Assembly resolution of

February 1, 1951, and shall come into force on October 29, 1953, with respect to these signatory States.

After the first coming into force of this Protocol, it shall be open, subject to the consent of the Government of Japan, for signature by the Government of any other State which has sent or may hereafter send forces to Korea pursuant to the aforesaid resolutions, and it shall come into force with respect to such sending State as of the date of its signature unless otherwise agreed.

In witness whereof the representatives of the Governments of the Parties hereto, duly authorized for the purpose, have signed this Protocol.

Done in Tokyo this 26th day of October 1953 in the Japanese and English languages, both texts being equally authoritative, in a single copy, which shall be deposited in the Archives of the Government of Japan. Certified copies shall be transmitted by that Government to each of the signatory Governments.

For the Government of Japan
(sd.) KATSUO OKAZAKI.
(sd.) TAKERU INUKAI.

For the Government of the United States of America acting as the Unified Command
(sd.) JOHN M. ALLISON.

For the Government of the Commonwealth of Australia
(sd.) E. RONALD WALKER.

For the Government of Canada
(sd.) R. W. MAYHEW.

For the Government of New Zealand
(sd.) R. L. G. CHALLIS.

For the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
(sd.) ESLER DENING.

For the Government of the Union of South Africa
(sd.) ESLER DENING.

October 29th, 1953.

For the Government of the
Republic of France
(sd.) DANIEL LÉVI.

Nov. 18, 1953.

For the Government of Italy
(sd.) B. LANZA d'AJETA.

Dec. 3d. 1953.

For the Government of the
Republic of the Philippines
(sd.) JOSÉ F. IMPERIAL.

December 11, 1953.

For the Government of the
Kingdom of the Netherlands
(sd.) REUCHLIN.

subject to ratification.

January. 30. 1954.

ANNEX

Article concerning Criminal Jurisdiction

1. Subject to the provisions of this Article
  - (a) the military authorities of the sending State shall have the right to exercise within Japan all criminal and disciplinary jurisdiction conferred on them by the law of the sending State over all persons subject to the military law of that State;
  - (b) the authorities of Japan shall have jurisdiction over the members of the United Nations forces or of the civilian components thereof, and their dependents with respect to offences committed within the territory of Japan and punishable by the law of Japan.

2. (a) The military authorities of the sending State shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over persons subject to the military law of that State with respect to offences, including offences relating to its security, punishable by the law of that sending State but not by the law of Japan.

(b) The authorities of Japan shall have the right to exercise exclusive jurisdiction over members of the United Nations forces or of the civilian components thereof, and their dependents with respect to offences, including offences relating to the security of Japan, punishable by its law but not by the law of the sending State concerned.

(c) For the purposes of this paragraph and of paragraph 3 of this Article a security offence against a State shall include

- (i) treason against the State;
- (ii) sabotage, espionage or violation of any law relating to official secrets of that State, or secrets relating to the national defence of that State.

3. In cases where the right to exercise jurisdiction is concurrent the following rules shall apply:

(a) The military authorities of the sending State shall have the primary right to exercise jurisdiction over a member of the United Nations forces or of the civilian component thereof in relation to

- (i) offences solely against the property or security of that State, or offences solely against the person or property of another member of the force of that State or of the civilian component thereof, or a dependent;
- (ii) offences arising out of any act or omission done in the performance of official duty.

(b) In the case of any other offence the authorities of Japan shall have the primary right to exercise jurisdiction.

(c) If the State having the primary right decides not to exercise jurisdiction, it shall notify the authorities of the other State as soon as practicable. The authorities of the State having the primary right shall give sympathetic consideration to a request from the authorities of the other State for a waiver of its right in cases where that other State considers such waiver to be of particular importance.

4. The foregoing provisions of this Article shall not imply any right for the military authorities of the sending State to exercise jurisdiction over persons who are nationals of or ordinarily resident in Japan, unless they are members of the force of that sending State.

5. (a) The authorities of Japan and the military authorities of the sending States shall assist each other in the arrest of members of the United Nations forces or of the civilian components thereof, or their dependents in the territory of Japan and in handing them over to the authority which is to exercise jurisdiction in accordance with the above provisions.

(b) The authorities of Japan shall notify promptly the military authorities of the sending State of the arrest of any member of the force of that sending State or of the civilian component thereof, or a dependent.

(c) The custody of an accused member of the force of a sending State or of the civilian component thereof over whom Japan is to exercise jurisdiction shall, if he is in the hands of that sending State, remain with that State until he is charged by Japan.

6. (a) The authorities of Japan and the military authorities of the sending States shall assist each other in the carrying out of all necessary investigations into offences, and in the collection and production of evidence, including the seizure and, in proper cases, the handing over of objects connected with an offence. The handing over of such objects may, however, be made subject to their return within the time specified by the authority delivering them.

(b) The authorities of Japan and the military authorities of the sending State shall notify each other of the disposition of all cases in which there are concurrent rights to exercise jurisdiction.

7. (a) A death sentence shall not be carried out in Japan by the military authorities of the sending State if the legislation of Japan does not provide for such punishment in a similar case.

(b) The authorities of Japan shall give sympathetic consideration to a request from the military authorities of the sending State for the assistance in carrying out a sentence of imprisonment pronounced by the military authorities of the sending State under the provisions of this Article within the territory of Japan.

8. Where an accused has been tried in accordance with the provisions of this Article either by the authorities of Japan or by the military authorities of a sending State and has been acquitted, or has been convicted and is serving, or has served, his sentence or has been pardoned, he may not be tried again for the same offence within the territory of Japan by the authorities of another State, Party to this Protocol. However, nothing in this paragraph shall prevent the military authorities of the sending State from trying a member of its force for any violation of rules of discipline arising from an act or omission which constituted an offence for which he was tried by the authorities of Japan.

9. Whenever a member of the United Nations forces or of the civilian components thereof, or a dependent is prosecuted under the jurisdiction of Japan he shall be entitled

(a) to a prompt and speedy trial;

(b) to be informed, in advance of trial, of the specific charge or charges made against him;

- (c) to be confronted with the witnesses against him;
- (d) to have compulsory process for obtaining witnesses in his favour, if they are within the jurisdiction of Japan;
- (e) to have legal representation of his own choice for his defence or to have free or assisted legal representation under the conditions prevailing for the time being in Japan;
- (f) if he considers it necessary, to have the services of a competent interpreter; and
- (g) to communicate with a representative of the Government of the sending State and to have such a representative present at his trial.

10. (a) Regularly constituted military units or formations of the United Nations forces shall have the right to police any United Nations forces facilities. The military police of such forces may take all appropriate measures to ensure the maintenance of order and security within such facilities.

(b) Outside these facilities, such military police shall be employed only subject to arrangements with the authorities of Japan and in liaison with those authorities, and in so far as such employment is necessary to maintain discipline and order among the members of the United Nations forces.

11. If the provisions of Article XVII of the Administrative Agreement between the Government of Japan and the Government of the United States of America, signed at Tokyo on February 28, 1952, as amended by the Protocol signed at Tokyo on September 29, 1953, are further amended, Parties to this Protocol shall, after consultation, make similar amendments to the corresponding provisions of this Article, provided the forces of the sending State concerned are under circumstances similar to those giving rise to such further amendment.

Agreed Official Minutes regarding Article concerning Criminal Jurisdiction

Re paragraph 1 (a) and paragraph 2 (a):

The scope of persons subject to the military law of the sending States shall be communicated, through the Joint Board, to the Government of Japan by the Governments of the sending States.

Re paragraph 2 (c):

The Governments of the sending States shall inform the Government of Japan and the Government of Japan shall inform the Governments of the sending States of the details of all the security offences

mentioned in this sub-paragraph and the provisions governing such offences in the existing laws of their respective countries.

Re paragraph 3 (a) (ii):

Where a member of the United Nations forces or of the civilian components thereof is charged with an offence, a certificate issued by or on behalf of his commanding officer stating that the alleged offence, if committed by him, arose out of an act or omission done in the performance of official duty, shall, in any judicial proceedings, be sufficient evidence of the fact unless the contrary is proved.

The above statement shall not be interpreted to prejudice in any way Article 318 of the Japanese Code of Criminal Procedure.

Re paragraph 3 (c):

1. Mutual procedures relating to waivers of the primary right to exercise jurisdiction shall be determined by the Joint Board. These procedures shall be similar to those adopted by the Joint Committee under the Japan-United States Administrative Agreement.

2. Trials of cases in which the Japanese authorities have waived the primary right to exercise jurisdiction, and trials of cases involving offences described in paragraph 3 (a) (ii) committed against the State or nationals of Japan shall be held promptly in Japan within a reasonable distance from the places where the offences are alleged to have taken place unless other arrangements are mutually agreed upon. Representatives of the Japanese authorities may be present at such trials.

Re paragraph 4:

Persons with the dual nationality of a sending State and Japan who are subject to the military law of the sending State and who have been brought to Japan by the sending State shall not be considered as nationals of Japan, but shall be considered as nationals of the sending State for the purposes of this paragraph.

Re paragraph 5:

1. In case the Japanese authorities have arrested an offender who is a member of the United Nations forces or of the civilian components thereof, or a dependent subject to the military law of the sending State with respect to a case over which Japan has the primary right to exercise jurisdiction, the Japanese authorities will, unless they deem that there is adequate cause and necessity to retain such offender, release him to the custody of the military authorities of the sending State provided that he shall, on request, be made available to the Japanese authorities, if such be the condition of his

release. The authorities of the sending State shall, on request, transfer his custody to the Japanese authorities at the time he is indicted by the latter.

2. The military authorities of the sending State shall promptly notify the Japanese authorities of the arrest of any member of the United Nations forces, or of the civilian components thereof or a dependent in any case in which Japan has the primary right to exercise jurisdiction.

Re paragraph 9:

1. The rights enumerated in items (a) through (e) of this paragraph are guaranteed to all persons on trial in Japanese courts by the provisions of the Japanese Constitution. In addition to these rights, a member of the United Nations forces or of the civilian components thereof, or a dependent who is prosecuted under the jurisdiction of Japan shall have such other rights as are guaranteed under the laws of Japan to all persons on trial in Japanese courts. Such additional rights include the following which are guaranteed under the Japanese Constitution:

- (a) He shall not be arrested or detained without being at once informed of the charge against him or without the immediate privilege of counsel; nor shall he be detained without adequate cause; and upon demand of any person such cause must be immediately shown in open court in his presence and the presence of his counsel.
- (b) He shall enjoy the right to a public trial by an impartial tribunal.
- (c) He shall not be compelled to testify against himself.
- (d) He shall be permitted full opportunity to examine all witnesses.
- (e) No cruel punishments shall be imposed upon him.

2. The authorities of the sending State shall have the right upon request to have access at any time to members of the force of that State or of the civilian component, or their dependents who are confined or detained under Japanese authority.

3. Nothing in the provisions of paragraph 9 (g) concerning the presence of a representative of the Government of the sending State at the trial of a member of the force of that State or of the civilian component thereof, or a dependent prosecuted under the jurisdiction of Japan, shall be so construed as to prejudice the provisions of the Japanese Constitution with respect to public trials.

Re paragraphs 10 (a) and 10 (b):

1. The military authorities of the United Nations forces will normally make all arrests within facilities in use by and guarded under

the authority of the United Nations forces. This shall not preclude the Japanese authorities from making arrests within facilities in cases where the competent authorities of the United Nations forces have given consent, or in cases of pursuit of a flagrant offender who has committed a serious crime.

Where persons whose arrest is desired by the Japanese authorities and who are not subject to the jurisdiction of the United Nations forces are within facilities in use by the United Nations forces, the military authorities of the United Nations forces will undertake, upon request, to arrest such persons. All persons arrested by the military authorities of the United Nations forces, who are not subject to the jurisdiction of the United Nations forces, shall immediately be turned over to the Japanese authorities.

The military authorities of the United Nations forces may, under due process of law, arrest in the vicinity of a facility any person in the commission or attempted commission of an offence against the security of that facility. Any such person not subject to the jurisdiction of the United Nations forces shall immediately be turned over to the Japanese authorities.

2. The Japanese authorities will normally not exercise the right of search, seizure, or inspection with respect to any persons or property within facilities in use by and guarded under the authority of the United Nations forces or with respect to property of the United Nations forces wherever situated, except in cases where the competent authorities of the United Nations forces consent to such search, seizure, or inspection by the Japanese authorities of such persons or property.

Where search, seizure, or inspection with respect to persons or property within facilities in use by the United Nations forces or with respect to property of the United Nations forces in Japan is desired by the Japanese authorities, the military authorities of the United Nations forces will undertake, upon request, to make such search, seizure, or inspection. In the event of a judgment concerning such property, except property owned or utilized by the Government of a sending State or its instrumentalities, the authorities of the sending State concerned will turn over such property to the Japanese authorities for disposition in accordance with the judgment.

Re application of this Article:

The provisions of this Article shall not apply to any offences committed before the coming into effect of this Article.

Re implementation of this Article:

The implementation of this Article and these Minutes shall be similar to the implementation of the Protocol and the Agreed Official

Minutes of September 29, 1953, between the Governments of Japan and the United States of America.

Minister for Foreign Affairs of
Japan:
(sd.) KATSUO OKAZAKI.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the United
States of America to Japan:
(sd.) JOHN M. ALLISON.

Minister of Justice of Japan:
(sd.) TAKERU INUKAI.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the Common-
wealth of Australia to Japan:
(sd.) E. RONALD WALKER.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of Canada to
Japan:
(sd.) R. W. MAYHEW.

Chargé d'Affaires *en pied* of New
Zealand to Japan:
(sd.) R. L. G. CHALLIS.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the United
Kingdom of Great Britain and
Northern Ireland to Japan:
(sd.) ESLER DENING.

Representative in Japan of the
Interests of the Government of
the Union of South Africa:
(sd.) ESLER DENING.

October 29th, 1953.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the French
Republic to Japan:
(sd.) DANIEL LÉVI.

Nov. 18, 1953.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of Italy to Japan:

(sd.) B. LANZA d'AJETA.

Dec. 3d. 1953.

Minister, Chief of the Philippine
Mission in Japan:

(sd.) JOSÉ F. IMPERIAL.

December 11, 1953.

Ambassador Extraordinary and
Plenipotentiary of the Kingdom
of the Netherlands to Japan:

(sd.) REUCHLIN.

subject to ratification.

January. 30. 1954.

C. VERTALING

PROTOCOL INZAKE DE UITOEFENING VAN DE STRAF- RECHTSPRAAK OVER DE STRIJDKRACHTEN VAN DE VERENIGDE NATIES IN JAPAN

Aangezien het Protocol tot wijziging van artikel XVII van de Administratieve Overeenkomst tussen de Regeringen van Japan en de Verenigde Staten van Amerika, welk artikel betrekking heeft op de uitoefening van de strafrechtspraak over de strijdkrachten van de Verenigde Staten in Japan, op 29 October 1953 in werking zal treden; en

Aangezien de Regering van Japan bereid is, tegemoet te komen aan het verlangen van de betrokken Regeringen naar bepalingen welke de uitoefening regelen van de strafrechtspraak over haar ter beschikking van de Verenigde Naties gestelde strijdkrachten in Japan;

Zijn de Partijen bij dit Protocol het volgende overeengekomen:

1. De uitoefening van de strafrechtspraak (met inbegrip van de tuchtrechtspraak) over de strijdkrachten van de Verenigde Naties in Japan wordt geregeld door de in de Bijlage van dit Protocol vervatte bepalingen.

De in de Bijlage vervatte bepalingen worden opgenomen in een algemene overeenkomst betreffende de rechtspositie van de strijdkrachten van de Verenigde Naties in Japan, wanneer zulk een overeenkomst wordt gesloten.

2. Dit Protocol wordt ondertekend door de Regeringen van Japan, de Verenigde Staten van Amerika, optredende voor het Commando

Verenigde Naties, en eventueel iedere Staat welke ingevolge de resoluties van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties van 25 en 27 Juni en van 7 Juli 1950, en de resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties van 1 Februari 1951, strijdkrachten naar Korea heeft gezonden, en treedt ten aanzien van deze ondertekenende Staten in werking op 29 October 1953.

Na de aanvankelijke inwerkingtreding van dit Protocol staat het, behoudens toestemming van de Regering van Japan, open ter ondertekening door de Regering van elke andere Staat welke strijdkrachten naar Korea heeft gezonden of nog zal zenden ingevolge bovengenoemde resoluties; ten aanzien van een zodanige Staat van herkomst treedt het Protocol in werking met ingang van de datum waarop deze Staat het Protocol ondertekent, tenzij anders is overeengekomen.

Ten blijk van de vertegenwoordigers van de Regeringen van de Partijen bij dit Protocol, te dien einde behoorlijk gemachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

Gedaan te Tokio, de 26ste October 1953, in de Japanse en Engelse taal, zijnde beide teksten gelijkelijk authentiek, in één enkel exemplaar, dat zal worden nedergelegd in het archief van de Regering van Japan. Deze Regering doet aan elk van de ondertekenende Regeringen gewaarmerkte afschriften toekomen.

Voor de Regering van Japan: (w.g.) KATSUO OKAZAKI. (w.g.) TAKERU INUKAI.	Voor de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, optredende voor het Commando Verenigde Naties: (w.g.) JOHN M. ALLISON.
	Voor de Regering van het Gemenebest van Australië: (w.g.) E. RONALD WALKER.
	Voor de Regering van Canada: (w.g.) R. W. MAYHEW.
	Voor de Regering van Nieuw-Zeeland: (w.g.) R. L. G. CHALLIS.
	Voor de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: (w.g.) ESLER DENING.

Voor de Regering van de Unie van
Zuid-Afrika:

(w.g.) ESLER DENING.

29 October 1953.

Voor de Regering van de Franse
Republiek:

(w.g.) DANIEL LÉVI.

18 November 1953.

Voor de Regering van Italië:

(w.g.) B. LANZA d'AJETA.

3 December 1953.

Voor de Regering van de Repu-
bliek der Philippijnen:

(w.g.) JOSÉ F. IMPERIAL.

11 December 1953.

Voor de Regering van het
Koninkrijk der Nederlanden:

(w.g.) REUCHLIN.

*onder voorbehoud van
bekrchtiging.*

30 Januari 1954.

BIJLAGE

Artikel nopens strafrechtspraak

1. Behoudens de bepalingen van dit artikel
  - (a) hebben de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst het recht, in Japan over alle personen die onderworpen zijn aan de militaire wetgeving van die Staat die rechtspraak en tuchtrechtspraak uit te oefenen welke de wet van de Staat van herkomst haar verleent;
  - (b) hebben de Japanse autoriteiten rechtsbevoegdheid over de leden van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, alsmede hun gezinsleden, met betrekking tot strafbare feiten begaan op Japans grondgebied en strafbaar ingevolge de Japanse wet.

2. (a) De militaire autoriteiten van de Staat van herkomst hebben het uitsluitend recht, rechtspraak uit te oefenen over personen, onderworpen aan de militaire wetgeving van die Staat, met betrekking tot strafbare feiten, met inbegrip van vergripen tegen de veiligheid van die Staat, welke strafbaar zijn gesteld bij de wet van die Staat doch niet bij de Japanse wet.

(b) De Japanse autoriteiten hebben het uitsluitend recht, rechtspraak uit te oefenen over de leden van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, alsmede hun gezinsleden, met betrekking tot strafbare feiten, met inbegrip van vergripen tegen de veiligheid van Japan, welke bij de Japanse wet strafbaar zijn gesteld doch niet bij de wet van de betrokken Staat van herkomst.

(c) Voor de toepassing van dit lid en van lid 3 van dit artikel omvat een vergriip tegen de veiligheid van een Staat:

(i) verraad tegen de Staat;

(ii) sabotage, spionage of schending van een wet welke betrekking heeft op staatsgeheimen of op geheimen met betrekking tot de nationale verdediging van die Staat.

3. In gevallen waarin het recht tot uitoefening van de rechtspraak samenvalt, zijn de volgende regels van toepassing:

(a) De militaire autoriteiten van de Staat van herkomst hebben bij voorrang het recht, over een lid van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele dienst daarvan rechtspraak uit te oefenen met betrekking tot

(i) strafbare feiten uitsluitend begaan tegen de eigendom of de veiligheid van die Staat, of strafbare feiten uitsluitend begaan tegen de persoon of de eigendom van enig ander lid van de strijdkrachten van die Staat of van de civiele dienst daarvan, of van een gezinslid;

(ii) strafbare feiten voortvloeiend uit een handelen of nalaten tijdens het vervullen van een officiële taak.

(b) In het geval van enig ander strafbaar feit hebben de Japanse autoriteiten bij voorrang het recht, rechtspraak uit te oefenen.

(c) Indien een Staat welke bij voorrang dit recht heeft, besluit geen rechtspraak uit te oefenen, dient hij de autoriteiten van de andere Staat daarvan zo spoedig mogelijk in kennis te stellen. De autoriteiten van de Staat welke bij voorrang dit recht heeft, dienen een verzoek van de autoriteiten van de andere Staat om van dit recht afstand te doen, in welwillende overweging te nemen in gevallen waarin die andere Staat het van bijzonder belang acht, dat van dit recht afstand wordt gedaan.

4. De voorgaande bepalingen van dit artikel houden voor de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst nimmer het recht in, rechtspraak uit te oefenen over personen die Japans onderdaan zijn of hun normale verblijfplaats in Japan hebben, tenzij die personen lid zijn van de strijdkrachten van die Staat van herkomst.

5. (a) De Japanse autoriteiten en de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst staan elkander bij bij de aanhouding van leden van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, of hun gezinsleden, op Japans grondgebied, en bij het uitleveren van dergelijke personen aan de autoriteiten die, in overeenstemming met bovenstaande bepalingen, rechtspraak moeten uitoefenen.

(b) De Japanse autoriteiten dienen de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst onmiddellijk in kennis te stellen van de aanhouding van een lid van de strijdkrachten van die Staat van herkomst, of van de civiele dienst daarvan, of van een gezinslid.

(c) De bewaking van een lid van de strijdkrachten van een Staat van herkomst of van de civiele dienst daarvan, dat in staat van beschuldiging is gesteld en over wie Japan recht zal spreken, blijft, indien hij zich in handen van de Staat van herkomst bevindt, aan deze Staat totdat hij door Japan wordt gedagvaard.

6. (a) De Japanse autoriteiten en de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst staan elkander bij bij het instellen van het noodzakelijke onderzoek naar strafbare feiten, en bij het verzamelen en overleggen van bewijsmateriaal, met inbegrip van de inbeslagname en, zo nodig, de overdracht van voorwerpen welke verband houden met een strafbaar feit. Bij de overdracht van dergelijke voorwerpen kan echter het voorbehoud worden gemaakt dat zij moeten worden teruggegeven binnen een door de autoriteit welke ze afgeeft vast te stellen termijn.

(b) De Japanse autoriteiten en de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst stellen elkander in kennis van de regeling van alle gevallen waarin het recht om rechtspraak uit te oefenen samenvalt.

7. (a) In Japan wordt door de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst geen doodvonnis voltrokken, indien de Japanse wetgeving voor een soortgelijk geval niet in een dergelijke straf voorziet.

(b) De Japanse autoriteiten nemen een verzoek van de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst om hulp bij het tenuitvoerleggen van een veroordeling tot gevangenisstraf op Japans grondgebied, uitgesproken door de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst op grond van dit artikel, in welwillende overweging.

8. Wanneer een beklagde is berecht overeenkomstig de bepalingen van dit artikel, hetzij door de Japanse autoriteiten of door de militaire autoriteiten van een Staat van herkomst, en is vrijgesproken, of is veroordeeld en zijn straf uitzit of heeft uitgezeten, of gratie heeft gekregen, kan hij op Japans grondgebied niet opnieuw wegens hetzelfde strafbare feit terechtstaan voor de autoriteiten van een andere Staat welke Partij is bij dit Protocol. Niets in dit lid belet echter de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst een lid van zijn strijdkrachten te berechten wegens tuchtrechtelijke overtredingen, voortvloeiende uit een handelen of nalaten dat een strafbaar feit vormde waarvoor hij door de Japanse autoriteiten werd berecht.

9. Wanneer een lid van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, of een gezinslid, gerechtelijk wordt vervolgd krachtens de Japanse rechtspraak, heeft hij er recht op

- (a) dat zijn zaak onmiddellijk en snel wordt behandeld;
- (b) dat hij vóór de behandeling op de hoogte wordt gesteld van de tegen hem ingebrachte beschuldiging of beschuldigingen;
- (c) dat hij met de personen die tegen hem getuigen, wordt geconfronteerd;
- (d) dat getuigen à décharge worden gedagvaard indien zij zich binnen het rechtsgebied van Japan bevinden;
- (e) dat hij zich door een door hem gekozen rechtskundige kan laten vertegenwoordigen en verdedigen, of op de op dat ogenblik in Japan geldende voorwaarden rechtskundige bijstand kan krijgen, hetzij pro deo hetzij tegen verminderd tarief;
- (f) dat hij, indien hij dit nodig acht, van de diensten van een bevoegde tolk gebruik kan maken; en
- (g) dat hij zich in verbinding kan stellen met een vertegenwoordiger van de Regering van zijn Staat van herkomst en dat deze vertegenwoordiger bij de behandeling van zijn zaak aanwezig mag zijn.

10. (a) Op regelmatige wijze gevormde militaire eenheden of formaties van de strijdkrachten van de Verenigde Naties hebben het recht, toezicht uit te oefenen op alle etablissementen van de strijdkrachten van de Verenigde Naties. De militaire politie van deze strijdkrachten mag alle maatregelen nemen welke dienstig zijn om de orde en de veiligheid in dergelijke etablissementen te handhaven.

(b) Buiten deze etablissementen wordt deze militaire politie slechts ingeschakeld met inachtneming van met de Japanse autoriteiten getroffen regelingen en in samenwerking met die autoriteiten, en voor-

zover deze inschakeling noodzakelijk is om de tucht en de orde onder de leden van de strijdkrachten van de Verenigde Naties te handhaven.

11. Indien de bepalingen van artikel XVII van de op 28 Februari 1952 te Tokio ondertekende Administratieve Overeenkomst tussen de Regering van Japan en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika, als gewijzigd bij het op 29 September 1953 te Tokio ondertekende Protocol, verdere wijzigingen ondergaan, brengen de Partijen bij dit Protocol, na overleg, soortgelijke wijzigingen aan in de overeenkomstige bepalingen van dit artikel, mits de strijdkrachten van de betrokken Staat van herkomst in omstandigheden verkeren welke van gelijke aard zijn als die, welke aanleiding geven tot een dergelijke verdere wijziging.

**Goedgekeurde officiële notulen betreffende het artikel
nopens strafrechtspraak**

Inzake lid 1 (a) en lid 2 (a):

Via de Gemeenschappelijke Raad delen de Regeringen van de Staten van herkomst aan de Regering van Japan mede, welke categorieën personen onderworpen zijn aan de militaire wetgeving van de Staten van herkomst.

Inzake lid 2 (c):

De Regeringen van de Staten van herkomst doen aan de Regering van Japan, en de Regering van Japan doet aan de Regeringen van de Staten van herkomst, mededeling van de bijzonderheden van alle in deze alinea genoemde vergrijpen tegen de veiligheid en van de bepalingen welke ten aanzien van dergelijke vergrijpen in de bestaande wetgeving van haar onderscheidene landen gelden.

Inzake lid 3(a) (ii):

Wanneer aan een lid van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan een strafbaar feit ten laste wordt gelegd, is een verklaring, afgegeven door of namens zijn commandant, waarin vermeld staat dat het ten laste gelegde strafbare feit, indien door hem begaan, het gevolg is geweest van een handelen of nalaten tijdens de uitoefening van zijn officiële taak, voldoende bewijs, tenzij het tegendeel wordt bewezen.

Bovengenoemde verklaring mag niet zo worden uitgelegd, dat op enigerlei wijze inbreuk wordt gemaakt op artikel 318 van het Japanse Wetboek van Strafvordering.

Inzake lid 3 (c):

1. De wederzijdse procedures te volgen met betrekking tot het afstand doen van het recht, bij voorrang rechtspraak uit te oefenen,

worden door de Gemeenschappelijke Raad vastgesteld. Deze procedures zijn gelijk aan die welke door de Gemeenschappelijke Commissie zijn aangenomen krachtens de Administratieve Overeenkomst tussen Japan en de Verenigde Staten.

2. De behandeling van gevallen waarvoor de Japanse autoriteiten afstand hebben gedaan van het recht, bij voorrang rechtspraak uit te oefenen, en de behandeling van gevallen waarmede strafbare feiten zijn gemoeid, als omschreven in lid 3 (a) (ii), welke waren gericht tegen de Japanse Staat of Japanse onderdanen, dient onmiddellijk in Japan te geschieden binnen een redelijke afstand van de plaats waar de strafbare feiten zouden zijn begaan, tenzij onderling een andere regeling wordt overeengekomen. Vertegenwoordigers van de Japanse autoriteiten mogen bij dergelijke behandelingen aanwezig zijn.

Inzake lid 4:

Personen die zowel de nationaliteit bezitten van de Staat van herkomst als die van Japan en die onderworpen zijn aan de militaire wetgeving van de Staat van herkomst en door de Staat van herkomst naar Japan zijn gezonden, worden voor de toepassing van dit lid niet als Japanse onderdanen beschouwd, doch als onderdanen van de Staat van herkomst.

Inzake lid 5:

1. Ingeval de Japanse autoriteiten een overtreder hebben aangehouden die lid is van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, of een gezinslid, onderworpen aan de militaire wetgeving van de Staat van herkomst met betrekking tot een geval waarvoor Japan het recht heeft, bij voorrang rechtspraak uit te oefenen, leveren de Japanse autoriteiten, tenzij zij van mening zijn dat er gegronde reden en noodzaak bestaan om deze overtreder in hechtenis te houden, hem uit aan de militaire autoriteiten van de Staat van herkomst, met dien verstande dat hij op verzoek ter beschikking van de Japanse autoriteiten wordt gesteld indien dit als voorwaarde wordt gesteld bij zijn uitlevering. De autoriteiten moeten hem op verzoek uitleveren aan de Japanse autoriteiten op het ogenblik dat door deze autoriteiten de akte van beschuldiging wordt uitgebracht.

2. De militaire autoriteiten van de Staat van herkomst dienen de Japanse autoriteiten onmiddellijk in kennis te stellen van de aanhouding van een lid van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, of een gezinslid, in ieder geval waarin Japan het recht heeft, bij voorrang rechtspraak uit te oefenen.

Inzake lid 9:

1. De in de punten (a) tot en met (e) van dit lid opgesomde rechten worden gewaarborgd aan alle personen die voor Japanse

rechtbanken terechtstaan krachtens de bepalingen van de Japanse Grondwet. Naast deze rechten heeft een lid van de strijdkrachten van de Verenigde Naties of van de civiele diensten daarvan, of een gezinslid, dat wordt vervolgd op grond van de Japanse rechtspraak, die andere rechten welke op grond van de Japanse wetten zijn gewaarborgd aan alle personen die terechtstaan voor Japanse rechtbanken. Deze verdere rechten, welke door de Japanse Grondwet worden gewaarborgd, omvatten de volgende:

- (a) Hij wordt niet aangehouden of in hechtenis gehouden zonder onmiddellijk op de hoogte te worden gebracht van de tegen hem uitgebrachte beschuldiging of zonder het voorrecht van onmiddellijke rechtskundige bijstand; ook wordt hij niet zonder voldoende reden in hechtenis gehouden; en op verlangen van wie dan ook moet deze reden onmiddellijk worden aangetoond in openbare terechtzitting in zijn tegenwoordigheid en in tegenwoordigheid van zijn raadsman.
- (b) Hij heeft recht op een openbare behandeling van zijn zaak door een onpartijdige rechtbank.
- (c) Hij wordt niet gedwongen tegen zichzelf te getuigen.
- (d) Hij krijgt volledig gelegenheid alle getuigen te ondervragen.
- (e) Er worden hem geen wrede straffen opgelegd.

2. De autoriteiten van de Staat van herkomst hebben het recht, op verzoek, te allen tijde toegang te verkrijgen tot de leden van de strijdkrachten van die Staat of van de civiele dienst of tot hun gezinsleden, die vanwege Japan in hechtenis worden genomen of gehouden.

3. De bepalingen van lid 9 (g) betreffende de aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Regering van de Staat van herkomst bij de behandeling van de zaak van een lid van de strijdkrachten van die Staat of van de civiele dienst daarvan, of een gezinslid, vervolgd op grond van de Japanse rechtspraak, mogen niet zo worden uitgelegd dat inbreuk wordt gemaakt op de bepalingen van de Japanse Grondwet met betrekking tot openbare terechtzittingen.

Inzake de leden 10 (a) en 10 (b):

1. De militaire autoriteiten van de Verenigde Naties verrichten normaliter alle aanhoudingen binnen de etablissementen welke in gebruik zijn bij en bewaakt worden door de strijdkrachten van de Verenigde Naties. Dit sluit niet uit, dat de Japanse autoriteiten aanhoudingen kunnen verrichten binnen dergelijke etablissementen in gevallen waarin de bevoegde autoriteiten van de strijdkrachten van de Verenigde Naties daarvoor toestemming hebben gegeven of in gevallen van achtervolging van een op heterdaad betrapte overtreder die een ernstig misdrijf heeft begaan.

Wanneer personen wier aanhouding door de Japanse autoriteiten wordt verlangd en die niet onderworpen zijn aan de rechtspraak van

de strijdkrachten van de Verenigde Naties, zich bevinden in een van de etablissementen in gebruik bij de strijdkrachten van de Verenigde Naties, belasten de militaire autoriteiten van de strijdkrachten van de Verenigde Naties zich desverlangd met de aanhouding van dergelijke personen. Alle personen die door de militaire autoriteiten van de strijdkrachten van de Verenigde Naties zijn aangehouden en die niet onderworpen zijn aan de rechtspraak van de strijdkrachten van de Verenigde Naties, worden onmiddellijk aan de Japanse autoriteiten uitgeleverd.

De militaire autoriteiten van de strijdkrachten van de Verenigde Naties mogen, met inachtneming van de in dat opzicht geldende wettelijke bepalingen, in de nabijheid van een dergelijk etablissement een ieder aanhouden die een strafbaar feit begaat of tracht te begaan gericht tegen de veiligheid van bedoeld etablissement. Alle zodanige personen die niet onderworpen zijn aan de rechtspraak van de strijdkrachten van de Verenigde Naties worden onmiddellijk aan de Japanse autoriteiten uitgeleverd.

2. De Japanse autoriteiten maken normaliter geen gebruik van het recht van fouillering, huiszoeking, inbeslagneming, of plaatsopneming, ten aanzien van personen of goederen binnen etablissementen in gebruik bij en bewaakt door de strijdkrachten van de Verenigde Naties, of ten aanzien van goederen van de strijdkrachten van de Verenigde Naties waar deze zich ook mogen bevinden, behalve in gevallen waarin de bevoegde autoriteiten van de strijdkrachten van de Verenigde Naties toestemming geven tot zulk een fouillering, huiszoeking, inbeslagneming of plaatsopneming van dergelijke personen of goederen door de Japanse autoriteiten.

Indien de Japanse autoriteiten fouillering, huiszoeking, inbeslagneming of plaatsopneming verlangen ten aanzien van personen of goederen binnen etablissementen in gebruik bij de strijdkrachten van de Verenigde Naties of ten aanzien van goederen van de strijdkrachten van de Verenigde Naties in Japan, belasten de militaire autoriteiten zich, desverlangd, met deze fouillering, huiszoeking, inbeslagneming of plaatsopneming. In geval van een vonnis betreffende zodanige goederen, met uitzondering van goederen in eigendom van of in gebruik bij de Regering van een Staat van herkomst of haar organen, dragen de autoriteiten van de betrokken Staat van herkomst die goederen over aan de Japanse autoriteiten ten einde daarover te beschikken overeenkomstig het vonnis.

Inzake de toepassing van dit artikel:

De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op strafbare feiten begaan voordat dit artikel in werking is getreden.

Inzake de tenuitvoerlegging van dit artikel:

De tenuitvoerlegging van dit artikel en van deze notulen moet gelijk zijn aan die van het Protocol en de Goedgekeurde Officiële

Notulen van 29 September 1953, tussen de Regering van Japan en de Regering van de Verenigde Staten van Amerika.

Minister van Buitenlandse
Zaken van Japan:
(w.g.) KATSUO OKAZAKI.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van de Verenigde
Staten van Amerika in Japan:
(w.g.) JOHN M. ALLISON.

Minister van Justitie van Japan:
(w.g.) TAKERU INUKAI.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van het Australe-
risch Gemenebest in Japan:
(w.g.) E. RONALD WALKER.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van Canada in
Japan:
(w.g.) R. W. MAYHEW.

Zaakgelastigde van Nieuw-Zeeland
in Japan:
(w.g.) R. L. G. CHALLIS.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van het Verenigd
Koninkrijk van Groot-Britannië
en Noord-Ierland in Japan:
(w.g.) ESLER DENING.

Vertegenwoordiger in Japan van
de belangen der Regering van
de Unie van Zuid-Afrika:
(w.g.) ESLER DENING.

29 October 1953.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van de Franse
Republiek in Japan:
(w.g.) DANIEL LÉVI.

18 November 1953.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van Italië in Japan:
(w.g.) B. LANZA d'AJETA.
3 December 1953.

Gezant, Hoofd van de Philippijnse
Missie in Japan:
(w.g.) JOSÉ F. IMPERIAL.
11 December 1953.

Buitengewoon en Gevolmachtigd
Ambassadeur van het Konink-
rijk der Nederlanden in Japan:
(w.g.) REUCHLIN.
*onder voorbehoud van
bekrachtiging.*
30 Januari 1954.

D. GOEDKEURING

Het Protocol behoeft de goedkeuring der Staten-Generaal ingevolge artikel 60, lid 2, der Grondwet, alvorens te kunnen worden bekrachtigd.

E. BEKRACHTIGING

Bekrachtiging van het Protocol is voorzien in het voor Nederland bij ondertekening gemaakte voorbehoud.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Protocol zijn ingevolge artikel 2, eerste lid, op 29 October 1953 in werking getreden. Overeenkomstig artikel 2, lid 2, zullen de bepalingen van het Protocol voor het Koninkrijk der Nederlanden in werking treden op de dag volgende op de dag van nederlegging van de Nederlandse akte van bekrachtiging.

J. GEGEVENS

Van de resoluties van de Veiligheidsraad en de Algemene Vergadering der Verenigde Naties, waarnaar in artikel 2, eerste lid, van het Protocol wordt verwezen, is de Engelse tekst opgenomen in

uitgave No. 26 van het Ministerie van Buitenlandse Zaken „De Koreaanse oorlog en de Verenigde Naties Juni 1950—Maart 1951” (No. 31 idem, April 1951—December 1952; No. 35 idem, Januari 1953—Februari 1954). Van de resolutie der Algemene Vergadering d.d. 1 Februari 1951 is de Engelse tekst tevens geplaatst in *Trb.* 1951, 44.

De in artikel 1, eerste lid, bedoelde algemene overeenkomst is op 19 Februari 1954 tot stand gekomen. Nederland is bij die overeenkomst nog geen partij.

Uitgegeven de veertiende Juni 1954.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. W. BEYEN.